

Thường Đức

Vài đóng góp ý kiến qua vụ "đốt chùa" Hiền Quang ở Thành phố Sài Gòn.

Một chế độ chính trị mị dân là chế độ đang ở trong trạng huống đánh mất lòng dân. Cai trị mà thiếu hậu thuẫn chính trị của nhân dân thì sẽ đi tới sự chọn lựa một trong hai hậu quả: hoặc phải dùng tới hình thái bạo trị đàn áp, hoặc mua thời gian để chờ một biến cố đột tử.

Một kẻ lãnh đạo mà tuyên bố những lời mị dân, 'cầu ngoại' là một kẻ theo thời, cơ hội chủ nghĩa, mua quyền lực bằng nước miếng, hoặc thủ thế để bảo tồn cho tài sản vật chất thu vén được bằng cầm quyền. Kẻ lãnh đạo mị dân và chế độ chính trị mị dân là hai kẻ đồng hành như hình với bóng. Những nhà lãnh đạo chính trị dân tộc thì không thể phản bội dân tộc, nên không cần phải mị dân mà vẫn được dân thương và hậu thuẫn.

Nhìn lại các biến cố chính trị quốc tế trong hai thập niên cuối thế kỷ 20, chúng ta có thể lấy hai trường hợp của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Liên Bang Sô Viết và Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa làm thí dụ điển hình. Nhà lãnh đạo Gorbachev của Nga vì tinh thần cơ hội chủ nghĩa nên vội vã xoay chiều, không đủ bản lĩnh giữ gìn cương vực dân tộc, súyt đưa nước Nga tới sự sụp đổ tan hoang, nên Gorbachev đã chết trong lòng người dân Nga. Dù vậy, Gorbachev vẫn chưa phản bội dân tộc, và có gặp gỡ Giáo hoàng John Paul II một đôi lần, đi đêm nhiều chuyện với Vatican, nhưng chưa bán đứng linh hồn dân tộc cho "quỷ", nên Putin vẫn còn có cơ đồ dân tộc để phục hồi uy tín cho một nước Nga siêu cường. Putin cứu vãn được nước Nga, nên Putin sẽ trở thành một anh hùng dân tộc trong lòng người dân Nga. Những nhà lãnh đạo chính trị dân tộc có thể sai lầm trong đường lối phát triển đất nước, nhưng sai đường lối thì có thể sửa sai, điều chỉnh. Nhưng phản bội dân tộc là bán đứng đất nước, là hình thức phát triển trao đổi hàng hóa để có lợi nhuận, nhưng đánh mất bảo chứng giá trị "thương hiệu". "Gross Domestic Product"/GDP theo định nghĩa kinh tế, là 'tổng sản lượng giá trị thị trường của hàng hóa và dịch vụ trong một quốc gia trong một thời kỳ nhất định nào đó' (*...is the total market value all of goods and services produced within borders of a nation during a specified period*), nhưng 'tổng sản lượng giá trị' còn tùy thuộc vào pháp chế công bằng, vào nhân tâm hòa thuận, vào sự hậu thuẫn cho công lý, nên giá trị đó còn tùy thuộc vào biên độ hậu thuẫn chính trị dân tộc.

Mao Trạch Đông của Trung Hoa mang tiếng là kẻ độc tài, bạo tàn, nhưng Mao Trạch Đông là 'anh hùng dân tộc' của Tàu, nên cơ đồ dân tộc Trung Hoa còn hùng cứ làm cơ sở cho Đặng Tiểu Bình dễ dàng chuyển hướng con đường phát triển. Trung Hoa giờ đây đang mang đủ vóc dáng của một siêu cường, nên Mao Trạch Đông và Đặng Tiểu Bình luôn nằm trong trái tim của người dân Trung Hoa.

Trong hai tuần lễ của cuối năm 2005, hãng dầu quốc doanh lớn nhất của Trung Hoa đã ký kết một thương ước khai thác và sản xuất dầu và khí đốt lỏng với Iran trị giá 70 tỉ đô-la, dự chuẩn tung ra thị trường quốc tế vào năm 2009. Một hệ thống ống

dẫn dầu từ Niriz (Iran) kéo dài đến phía tây bắc Trung quốc, dự phóng sẽ nối tiếp với các hệ thống ống dẫn dầu khác lên Siberia (Nga). Biển cổ thứ hai là Nga sẽ bán hàng loạt vũ khí tối tân cho Iran, trong đó có Hỏa tiễn Đa dụng Đất-đổi-Không Pechora-2A (chắc hẳn là có khả năng mang đầu đạn nguyên tử tầm vừa) nhằm vào mục đích bảo vệ nhà máy nguyên tử do Nga xây dựng ở Bushehr bên cạnh Vịnh Ba Tư, một tỉnh lỵ không xa hệ thống dẫn dầu của Trung Hoa. Hai biển cổ thời sự này không mang ý nghĩa mở rộng xung đột, tạo nên chiến tranh lớn ở Trung Đông, nhưng là dấu hiệu của hòa hoãn, xác nhận vị thế siêu cường của Trung Hoa và Nga, để buộc Mỹ phải xét lại vị thế siêu cường độc tôn của mình. Các siêu cường ở thế cân bằng lực lượng thì thế giới hòa bình.

Tuy thế, hai biển cổ trên có thể mang ý nghĩa khác đối với những phần tử “chống Cộng cũ” và phần tử “chống Cộng mới” của người Việt. Phần tử “chống Cộng mới” có một căn cước đặc biệt: đây là sự kết hợp của nhóm đòi dân chủ đa đảng ở trong nước, nhóm sinh viên du học ở các nước ‘vệ tinh’ nằm trong quỹ đạo Nga số cũ, mà những kẻ đầu não xuất phát từ Ba Lan, cộng hưởng với hai nhóm này là thành phần hoạt đầu “Công giáo La mã” dân chủ đa nguyên, ngoài ra là thiểu số “cộng hòa lưu vong” theo hòa. Với một tập hợp dễ dàng định hình là phi-dân-tộc này, tự nguyện hoặc đích thực là đội tiền phong nằm dưới chiếc dù của Vatican. Do đó, để tự tạo một chính nghĩa, họ sẽ khuyếch đại một tinh thần “chống Tàu, thù ghét người Tàu” như người Aryan châu Âu đã khuyếch đại những lý lẽ không thực để thù ghét và chống người Do Thái. Các dân tộc ở châu Âu và Do thái, vì lý do tôn giáo, dù thờ cùng một ông Chúa Trời, họ có những lý lẽ riêng để khích động tinh thần thù nghịch với những kẻ thiếu tầm kiến thức và văn hóa. Dân tộc Việt Nam và Tàu không có những lý lẽ để khích động “mối thù truyền kiếp”, khi lịch sử đã chứng minh tự thân vượt thoát ra khỏi sự áp bức, nô lệ. Văn hóa và tín ngưỡng dân tộc Việt Nam chính là vũ khí tinh thần hỗ trợ cho sự vượt thoát này. Để đối trị với người Tàu, người Việt dân tộc nên lấy sự thi đua về khoa học kỹ thuật, sáng tạo và xây dựng kinh tế làm chuẩn mực. Thi đua trong sự hòa hợp và tương kính.

Thành phần “chống Cộng mới” đang cố phát huy chiến dịch chống Tàu còn nằm trong sách lược ẩn tàng của Vatican, lấy mô hình biến thái chính trị của Ba Lan làm một mẫu mực cho Việt Nam tương lai là một âm mưu chính trị phi-dân-tộc. Đại khối dân tộc Việt Nam nên cảnh giác âm mưu này và không thể ủng hộ, hay để bị lừa gạt.

Vài tháng trước cuối năm, vụ án của Roberto Calvi – chủ tịch Ngân hàng Ambrosiano bị giết cách nay trên 20 năm được đem ra xử lại ở Ý, là cái vòi bạch tuộc của Ngân hàng Vatican (Vatican Bank) của Giám mục Paul Marcinkus, là trung tâm “rửa tiền” (‘money laundering’/ tiếng lóng kinh tế, theo cách dịch của Gs Kinh tế Trần Hữu Dũng - đọc ở đây!) của các hoạt động kinh tài đen và tội ác. Số tiền vỡ nợ của Ngân hàng “nhà Chúa” trên 1 tỉ đô-la theo con số trên giấy tờ, do đó số tiền thật còn cao hơn nhiều. Ngoài ra còn kể thêm vụ kiện Vatican tập thể tại Mỹ của ba tổ hợp luật sư ‘Alperin v. Vatican Bank’, ‘Zivkovich v. Vatican Bank’, ‘Dale v. Holy See’... cộng với các vụ kiện “loạn dâm” với trẻ em của các linh mục, số tiền kiện Vatican lên hàng tỉ đô-la khác. Văn phòng tổ hợp luật sư Alperin còn tố giác là Vatican đã xử dụng số tiền trong “kho tàng nhà Chúa” thu tóm được từ của cải, quý kim của các

nạn nhân (trong đó đa số là dân Do Thái) trước khi bị hành quyết hay thủ tiêu của tổ chức phát xít Công giáo Ustashe, Croatia được Vatican đỡ đầu và che chở, để trang trải cho các vụ kiện bồi thường "tu sĩ loạn dân" trên cả tỉ đô-la. Đã đến lúc "Bức màn Thánh" (chúng tôi tạm đặt tên: "Holy See Curtain", để có sự đồng nghĩa với "Bức màn sắt"/ Iron Curtain) không đủ dày để che đậy tội ác thời hiện đại của mình. Vatican phải đối diện với những câu hỏi của lương tâm nhân loại, như: tại sao là tôn giáo nhân danh bác ái, tình thương lại hợp tác với Quốc Xã Phát-xít để diệt chủng con người? Tại sao trong quá trình của thời 'chiến tranh lạnh', Vatican xúi giục các quốc gia nhược tiểu tổn xương máu để chống Cộng, trong khi họ âm thầm hợp tác với Cộng sản? Tại sao họ luôn kết hợp với các tổ chức kẻ thù như Tam Điểm để kinh tài bất chính và thủ đắc lợi nhuận khổng lồ? Tại sao Vatican vừa hai mặt lợi dụng vũ khí ngoại giao như một tôn giáo thánh thiện phi-chính-phủ, vừa thủ lợi vào luật lệ và hiến chương Liên Hiệp quốc như một nhà nước? Tại sao Vatican lợi dụng khai thác quyền tự do truyền đạo "chính đáng" vừa xâm phạm vào nội tình và chủ quyền chính trị và văn hóa của các quốc gia khác, dù ở đó chỉ có một phần tử tín đồ thiểu số bản địa? Và, tại sao một tôn giáo kéo dài sự khổ đau và thê lương trong gần hai nghìn năm ở Âu châu và một phần khác của nhân loại qua lời rao truyền Phúc Âm cứu rỗi nhân loại, và những kẻ đại diện Chúa rao giảng sự thánh thiện lại vi phạm trầm trọng trên phạm vi quốc tế sự đòi truy cảm dỗ nhục dục thể xác và "dâm loạn" với trẻ em? Tất cả các câu hỏi tại sao trên đây là những câu hỏi trọng đại như sự lựa chọn giữa sự sống và cái chết, giữa chiến tranh và hòa bình, giữa tạo dựng hạnh phúc cho con người hay là hủy diệt nhân loại. Vatican chỉ có thể tự giải thể để hóa thân, hoặc tiếp nối con đường huyệt hăng của tội ác, chứ không thể trở lại tiền đề nguyên thủy –là khởi điểm đã tạo ra hậu đề hôm nay.

Chúng ta hãy nhắc nhở những người lãnh đạo phản dân tộc Việt Nam, nào đó, nên nhớ rằng dù Ngân hàng "nhà Chúa" có kín đáo, bí mật hơn các Ngân hàng Thụy Sĩ, nhưng lưới trời lồng lộng, và với thời đại thông tin toàn cầu ngày nay, không ai có thể che đậy âm mưu lâu dài mà không bị vạch trần và đền tội. Thực hiện mục tiêu chính trị trên con đường của dân tộc đã đi qua, để lưu danh muôn thuở trong lòng dân, hay hợp tác với thế lực đen tối để lưu xú vạ ngàn năm, là sự chọn lựa trí tuệ của những nhà lãnh đạo dân tộc.

Mặt khác, những người hậu duệ của dòng họ Ngô Đình cũng nên tìm hiểu lịch sử để biết thêm vị sư nào, mái chùa nào để che chở cho cố Tổng thống Ngô Đình Diệm trong lúc hoạn nạn khi bị Nhật đuổi bắt! Ông Ngô Đình Diệm khi được về nước nắm trọn quyền trong tay, đã từng sai cận thần tìm gặp và thỉnh ý với vị Sư Phật giáo nào, và cận thần đã về tâu lại được vị Sư ấy trả lời PG sẽ ủng hộ tổng thống trong vòng 20 năm, ông Ngô Đình Diệm đã khóc! Vậy mà với não trạng hủ nho cộng hưởng với tinh thần Thiên Chúa giáo La mã, ông đã bội bạc dòng nước mắt đó, ngưỡng vọng "tinh huynh đệ" để phản bội Phật giáo, đánh mất hoàn toàn sự hậu thuẫn của đại đa số nhân dân theo tín ngưỡng thuần dân tộc. Sự phản bội dân tộc của tổng thống họ Ngô, đã rước lấy sự thảm tử kéo dài của dòng họ. Trong tình thế hiện nay, chỉ có Phật giáo mới đủ thẩm quyền trước tòa án lương tâm dân tộc để vấn hồi một vài khía cạnh danh dự chính trị của ông Ngô Đình Diệm chứ không ai khác.

Bà cứu phu nhân của cố Cố vấn Ngô Đình Nhu, từng ăn năn sai con trai mình đến chùa, tìm gặp một vị Sư Phật giáo để xin lỗi Phật giáo là không đủ. Bà muốn tạ lỗi bằng hành vi ngồi chiêm nghiệm trước tượng Phật để lòng được bình an, thanh thản, vẫn còn là hình thái ăn năn tiêu cực. Chính trong giờ phút của đất nước hiện giờ, bà cần phải âm thầm nhưng tích cực ủng hộ cho lễ sống dân tộc của Tam giáo đồng nguyên, qua hiện trạng "chùa Hiến Quang" vừa bị đốt chỉ vì tinh thần trịch thượng ưu thế của đạo "Công giáo La mã", mới đúng là bậc nữ lưu hơn người về trí giác. Đó là khởi điểm của tinh thần "xả kỷ tòng nhân". Có như vậy, bà mới đích thực trả nghiệp cho chồng, cho gia đình hai bên - thân ruột và chồng con. Qua Phật giáo và chỉ có Phật giáo mới có đủ chính danh để mang lại sự yên ổn linh hồn cho những kẻ khuất mặt - uổng tử, tạo sự hỷ xả của toàn dân, một danh dự (tinh thần) chính trị nào đó cho hai ông Diệm Nhu mà thôi.

Thường Đức

Sunday, January 01, 2006

© Copyright 2005 giaodiem.us